

PERIODIEK

Lid van **EWFC**

een uitgave van "Het College"

Lid van **IFEH**

Beste collega's,

Ik heb eens even in de doos met periodieken gekeken, en zag dat dit mijn 35ste exemplaar is wat ik voor Het College heb mogen maken.

Uiteraard met veel plezier, al is het toch soms wel lastig voldoende kopij te bemachtigen, of een voor de leden interessant artikel te vinden en dat zodanig te redigeren dat dan ook voor een ieder verteerbaar te maken.

Maar als alles goed gaat, komt daar wat verandering in, want één van onze verse leden heeft aangegeven op de laatste ALV in Deurningen mij daarin te willen assisteren, een geste die door mij zeker wordt omarmd.

Ik ga me zeker inspannen om materiaal aan te leveren, maar ook voor de leden is een nieuwe "look and feel" van een Periodiek wellicht ook wel weer eens lekker. We zijn nog aan het sleutelen aan het "format", maar het gaat mooi worden.

Wat in 2014 ook zichtbaar zal worden, is ons 90-jarig jubileum. Meer hierover in deze Periodiek.

Ik wens allen een paar fijne dagen met familie en/of vrienden.

Colofon	1
van de voorzitter.....	2
EWFC bijeenkomst in Gent	3
In memoriam	4
BVLK symposium Berlijn	6
Fraude met levensmiddelen	7

Voor kopij, ideeën en wensen:
jan.homma@vwa.nl of
info@hetcollege.nl

Like ons op Facebook en Twitter:
<http://www.facebook.com/HetCollege>

http://twitter.com/Het_College

van de voorzitter.....

Beste collega's en andere leden,

De laatste jaren lijken wel korter te worden.

Je begint een jaar, maar voor je het beseft is het ook alweer sinterklaas en kersttijd.

Zou het komen doordat het allemaal veel hectischer is als vroeger, en je bijna permanent onder een vorm van informatiedruk staat, of is het alleen iets wat in je hoofd speelt.

Is het leeftijd (kuch) of is het simpelweg dat je alles al eens gezien en gedaan hebt, en dat je dus misschien wat minder opneemt en geniet.

Waarom deze mijmering, nou in de afgelopen 365 dagen is alweer zoveel gebeurt, gewerkt en gedaan en is er zoveel lief en leed voorbij gekomen dat het soms niet meer lijkt te passen in de tijd die ons gegeven is.

Mijn advies, geniet van elke dag en maak ook wat van je dag en kostbare tijd.

Achterom kijkend stond 2013 voor velen in het teken van paardenvlees, intensivering van de rook inspecties, een onrustige BOA opleiding en vooral veel publiciteit voor de zaken waar we aan werken. En dat alles de laatste weken gevolgd door het publieke besef dat de NVWA misschien toch iets niet helemaal goed heeft ge(re)organiseerd. Hebben we de afgelopen jaren iets teveel met een gekleurde bril gekeken of hebben ons in de maling laten nemen door het bedrijfsleven? Bij velen van ons kwam in ieder geval wel het "*we told you so*" boven bij diverse berichten.

Toevallig vandaag, terwijl het Periodiek klaarstaat om te versturen, zijn daar dan ook ineens bepaalde berichten die wijzen op aanpassing van de strategie en werkwijze van de NVWA en het besef in Den Haag dat er iets moet gebeuren om het tij te keren.

Daar is de beslissing om de controle export van melkproducten naar de NVWA te halen, ten koste van het COKZ en dan in de vroege avond het aanbieden van de brief aan de 2^e Kamer met het plan van aanpak van onze Minister en staatssecretaris, en daarin kennelijk ruimte voor 150 extra inspecteurs en dierenartsen. Kortom er gebeurt wat. Laat we hopen dat we de dip hebben gehad en we weer opwaarts gaan naar een sterkere organisatie die kán doen wat het wil doen.

En nu we toch bezig zijn, even een blik naar 2014, want er zijn altijd zaken die ons hart verwarmen, wat er ook gebeurt.

Wat te denken van ons jubileumjaar van Het College. In april 2014 bereikt Het College (met al zijn voorgangers) de respectabele leeftijd van 90 jaren! Wat ooit begon door onze eerbare collega's begin 20ste eeuw in Rotterdam is nu een respectabele bloeiende vereniging die nog steeds door veel collega's een warm hart wordt toegedragen en die er toe doet.

Het bestuur heeft de afgelopen maanden meermaals nagedacht en besproken hoe we inhoud aan het jubileum zouden kunnen geven. We hebben helaas geen middelen om groots uit te pakken, daar is het helaas even niet de tijd voor, maar toch zullen we met een feestelijk en voor ieder interessant seminar, wat op 30 oktober 2014 gaat plaatsvinden, een dag kunnen stilstaan bij hetgeen achter ons ligt en wat nog op ons pad komt.

Het bestuur is nu doende enkele commissies te vormen voor de organisatie en inhoud, en zal jullie begin 2014 verder op de hoogte brengen van de inhoud van onze plannen.

Namens het bestuur en iedereen die zich inspant voor Het College wens ik jullie allemaal mooie kerstdagen, een goede jaarwisseling en veel plezier met vrienden en familie en tot januari.

EWFC meeting Gent ... oktober 2013

De tweede vergadering in 2013 van het EWFC werd door onze Belgische collega's georganiseerd. Eind oktober werden wij in Gent verwacht. Wij zijn Jan Homma, Hans Bervoets, Frits Schoenmaker en ikzelf.

Daar hadden onze Belgische collega's, naast de nodige vergader momenten een leuk en interessant programma samengesteld.

De vergaderingen stonden grotendeels in het teken van de vernieuwing/vervanging van de hygiëne wetgeving 852/853/854 en de aanpassingen van de 882 verordening.

Daarnaast was het EWFC op zoek naar iemand die het penningmeesterschap wilde doen de komende jaren. Sylvia Palais van de Belgische collega's gaat dit samen met Wilfried Kuck (Duitse collega) doen. Ook was het tijd voor de voorzitter, onze eigen Jan Homma, om na twee jaar voorzitterschap, het stokje door te geven aan Ian Robinson (in witte shirt) van de Engelse collega's.

Tussen de vergaderingen door kregen de EWFC leden een rondleiding bij het vleesbedrijf Ganda Ham in Destelbergen, wat de bekende luchtgedroogde rauwe hammen maakt.

Tijdens een heerlijke lunch, met natuurlijk de specialiteiten van het bedrijf, werd door het bedrijf stil gestaan bij hun ontstaan en de huidige situatie en werkwijzen.

Tijdens de lunch was er gelegenheid om met de Belgische collega's van gedachte te wisselen over het vak.

Het diner was 's avonds in een typisch Gent's restaurant waar sommige van ons van de typische "Gentse waterzooi" hebben genoten. Na nog een Belgisch biertje hebben wij onze hotelkamers opgezocht want de volgende morgen stond het bezoek aan het slachthuis in Velzeke op het programma. Een nieuw en modern slachthuis, gebouwd nadat het vorige door brand was verwoest, waar echte vleeskoeien en -stieren werden geslacht. Wij kregen de mogelijkheid om een blik achter de schermen te werpen, heel interessant.

Tijdens de middag vergadering hebben wij onder andere de plannen voor 2014 besproken. Voor de voorjaarsmeting kwamen plannen op tafel variërend van Rhodos (contacten met Griekse collega's?) of Frankrijk en de najaarsmeting in 2014 is gepland in Nederland! Heel leuk om de collega's van het EWFC in Nederland te ontvangen.

's Avonds was er een afsluitend diner, heerlijk.

De Belgische collega's hebben van de EWFC meeting verschrikkelijk veel werk gemaakt en goed georganiseerd. Complimenten!!

Zaterdagmorgen togen wij weer richting Nederland, met natuurlijk Belgische bonbons in de koffer en een hele ervaring rijker. Het waren interessante en gezellige dagen met enthousiaste mensen die zich super inzetten voor het EWFC.

Gonneke Dijs

In memoriam: Ieke Lollinga en Gerrit Dwarshuis

Op Dinsdag 17 September 2013 toog ik, samen met collega Wim Grakist, naar Dordrecht om aanwezig te zijn bij het afscheid van ons zeer gewaardeerde oud-collega Ieke Lollinga. Misschien had je het aan kunnen zien komen maar toch komt het weer onverwachts. Immers niet lang voor deze dag was ik nog bij Ieke en zijn echtgenote Boukje om hem de oorkonde voor 50 jaar lidmaatschap te overhandigen. Toen hebben we nog gesproken over onze laatste Happening in Moerdijk bij Kanters een adres waar Ieke goed bekend stond.

Het deed deugd vele oud collega's van de Keuringsdienst van Waren te ontmoeten. Ouderen en jongeren maar allemaal met de intentie dat ze afscheid gingen nemen van een pracht collega. Het was druk te noemen en dat was te verwachten omdat er afscheid genomen moest worden van een heerlijk mens die misschien wel zijn gebreken had, Boukje zal dat weten, maar die voor ons een fantastische collega was. Doordat ik meerdere jaren met hem heb samengewerkt kon ik het niet laten enige woorden te spreken waarmee deze copy wordt afgesloten.

IEKE,

Natuurlijk kan ik het niet laten, nog beter en tegen mijn geweten in, **ik ga aan jouw voorspelling voldoen**, want vaak heb je me vriendschappelijk voor de voeten gelegd: "En het laatste woord is weer voor Herman Schuiter". En daar ben ik vandaag helemaal niet blij mee.

Het was dan ook altijd geweldig om met jou te discussiëren. Jij bleef altijd rustig en benaderde elke situatie voorzichtig en met overleg. Natuurlijk had jij bijna altijd gelijk maar moest ik weer eens het laatste woord hebben. En toch, Ieke, brave borst, hebben we het geweldig gehad samen en daarom ga ik hier staan om dat een ieder nog eens luid en duidelijk mede te delen.

We hielden van ons werk en stonden er voor, maar hadden ook tijd voor andere zaken. Vanuit Dordrecht kwam je begin 90'ér jaren naar Goes om ons te helpen bij de dagelijkse werkzaamheden en vanaf het begin toonde je je een echte collega, een man en broeder waarmee het goed kersen eten was. Het rustige, vriendelijke en goedaardige gedrag heeft op alle collega's indruk gemaakt en iedereen liep dan ook met je weg. Het zijn bijzondere jaren geweest in Goes, jaren waarin we elkaar veel beter hebben leren kennen en waarderen. We hebben nog een dag samen in Groep 5 gezeten op de Personeelsdag in 1991 en daarna samen de organisatie geholpen van de eerste Nationale Visdag in Goes bij Terminus in die zaal met die mooie rooie vloerbedekking. En wat te denken van de Haringparty in Goes. Ieke, kerel, op het moment dat wij misschien te enthousiast waren of te veel hooi op onze vork namen was jij er weer om ons bij de les te houden. Je bleef bedaard en bedacht en dat heeft ons vaak tot juiste beslissingen gebracht. Nooit geen op de borst klopperij maar rustig, oplettend meedenken en daarna in kalmerende woorden je oordeel geven. Eén ding was zeker, Ieke moest altijd weer terug naar Dordrecht en dat hield verplichtingen in waarin ik niet zo goed was. Maar op Ieke was nooit iets op of aan te merken." Still going strong" was de juiste opmerking over die tijd.

Mijn Gerrie kan dat niet meer beamen maar ik herinner mij nog al te goed haar woorden als zij weer eens met jou in contact was geweest. Ook Boukje weet daarvan al was dat dan misschien meer uit de bijeenkomsten van Het College van Keurmeesters. Ook daar waren vriendschap en liefde voor elkaar hoogtepunten.

Het doet me nu deugd, beste Ieke, dat ik nog op tijd met de Oorkonde bij je kon komen die verstrekt is n.a.v. je 50jaar lidmaatschap van Het College. Ook een plek waar je opviel omdat velen met jou een woordje wilden wisselen, het zogenaamde vlinderen, en omdat velen jou bijzonder graag mochten. Een hoogtepunt voor Het College was wel de organisatie van de Senioren Happening 2006 samen met Harm Dam onder de bijzonder aansprekende titel: **Hoe dichterbij Dordt, hoe beter het wordt.**

Ieke, beste kerel, wij moeten en gaan verder maar er zullen vele momenten zijn dat wij je missen en derhalve aan je denken. Je hebt ons op het goede spoor gezet en gehouden al die dagen dat we samen wat betekenden en dan praat ik niet namens mij zelf maar zeker namens al die collega's die naast je hebben gestaan in welke situatie dan ook. Namens allen heel, heel hartelijk dank.

Ieke-ma, behouden vaart.

Zo werd ik middels de computer gewaar, dank zij alert schrijven van Jan Witteveen, dat er opnieuw een sterfgeval was onder de collega's en wel ons toch heel bekende voormalig lid uit Friesland. Ook van hem wisten we dat het minder goed met hem ging qua gezondheid. Er was eerder al telefonisch contact met een zoon die melding maakte van de ziekte en tevens het lidmaatschap van zijn vader opzegde. Natuurlijk schrik je van zo'n mededeling maar de juiste situatie blijft dan toch enigszins onduidelijk. Dan ineens dat bericht van penningmeester Jan Witteveen en je weet hoe laat het is. Triest natuurlijk maar zo is het leven soms. Namens U allen heb ik onderstaande brief naar Stiens gezonden.

Toen ik in 1962 bij de Keuringsdienst in Leeuwarden kwam, deed Gerrit tijdelijk het werk van de chef buitendienst. De toenmalige chef was vrijwillig vertrokken en directeur Van der Lee stond voor een dilemma: Gerrit was qua opleiding en geschiktheid volgens hem de aangewezen man voor de vrijgekomen functie, maar enkele oudere collega's dachten qua ervaring en leeftijd meer recht op die functie te hebben. Daarom had van der Lee deze tijdelijke oplossing bedacht, maar per 1 januari 1964 is Gerrit officieel als chef buitendienst aangesteld en heeft deze functie tot zijn pensionering met volle tevredenheid van de keurmeester uitgevoerd. Hierbij toonde hij altijd alle begrip voor de keurmeesters en kon hij zich altijd, mee door zijn keurmeesters verleden, prima inleven in bepaalde problemen in de buitendienst en wist hij deze altijd tot een goede oplossing te brengen. Hij stond altijd achter zijn "jongens" en heeft ze zoveel als mogelijk vrij gelaten in hun functioneren. Wij konden dankzij zijn souplesse ons werk altijd zo zelfstandig mogelijk uitvoeren.

Op de keurmeesterskamer heerste dan ook een ontspannen sfeer, en die was voor een groot deel te danken aan de manier waarop Gerrit als chef buitendienst functioneerde. We hadden als keurmeesters onderling nooit ruzie en dat kwam mede door de prettige manier waarop Gerrit als chef zijn taak uitoefende. In het begin draaide hij regelmatig mee in de buitendienst en in de onregelmatige diensten op zaterdag en op feestdagen. Toen zijn functie steeds meer tijd in beslag ging nemen, mede als gevolg van directiewisselingen, werd zijn werk in de buitendienst steeds minder en werd hij als adviseur voor de nieuwe directeur steeds belangrijker. Bij afwezigheid van een ad interim directeur was hij gemachtigd deze te vervangen.

Wel een bewijs dat door zijn kennis en ervaring de directie en wij als keurmeesters altijd veel vertrouwen in hem hebben gehad. En in dat vertrouwen heeft hij nooit iemand teleurgesteld, want je kon altijd op hem rekenen, hij kwam altijd na wat afgesproken was.

Gerrit is 26 jaar mijn chef geweest, maar in al die jaren heb ik hem vooral als een zeer collegiale collega gezien, waar ik en mijn vrouw ook privé veel waardering voor hebben gehad.

Dat hij de laatste jaren door zijn ziekte zo veranderd was en daardoor zijn vrouw Ina, zijn kinderen en ook ons niet meer herkende, heeft diepe indruk op mij gemaakt. We zullen hem blijven herinneren zoals hij ons op de foto zo vriendelijk toelacht.

Ik wens zijn vrouw Ina en de kinderen veel sterkte voor de komende tijd.

Leeuwarden, november 2013,
Sjouke Mud

En wat mij betreft is het hiermee wel even weer meer dan voldoende.
Hopelijk volgende keer wat betere berichten.

Groeten uit Goes van Herman.

BVLK symposium 2013 - Berlijn

„Verbrauchererwartung im Spannungsfeld von Lebensmittelwirtschaft und Verbraucherschutz“

Op maandagmorgen erg vroeg vertrokken we met enkele collega's uit Nederland richting Berlijn. We arriveerden tegen 12.00 uur in Berlijn waar al enkele Nederlandse collega's aanwezig waren. Zij hadden besloten om al op zondag aan te reizen. Uiteindelijk waren we met 7 Nederlandse collega's aanwezig. Op maandag stond natuurlijk de opening op het programma met een bezoek aan de tentoonstelling met diverse stands. Twee voordrachten waren er die dag. De eerste ging over "hoe worden we door de industrie voor de gek gehouden". Wat is de definitie van bv: verse melk, verse kaas. Wanneer is vers – vers. Communiceer wat je doet. De tweede werd door een advocaat gepresenteerd.

We werden meegenomen in de "Dramadriehoek" Dader (levensmiddelenproducent), Slachtoffer (consument) en de redder (media). Kortom de media maakt dankbaar gebruik van misstanden in de media.

Na toch wel een lange zit zat de eerste dag erop. We besloten toch nog even buiten te gaan kijken. Helaas was het koud, regenachtig en niet echt terrasweer! We waren dus gauw weer in het Hotel om ons klaar te maken voor een gezamenlijk diner. Het diner was zoals we van onze Duitse collega's gewend zijn. Na gezellig te hebben nage tafeld met diverse collega's ook uit Duitsland en dan met name onze collega' uit Köln zat deze eerste dag er op.

Dag twee, een erg lange zit met 7 lezingen waar ik jullie niet allemaal mee lastig wil vallen. Drie sprongen er uit nl. de communicatie over de bekende EHEC affaire. Waar ging het fout, wat kan beter. De andere ging over de "etiketteringplicht" die op 13 december 2014 in Europa gaat gelden voor onverpakte levensmiddelen. Op de een of andere manier moet bv de restaurants aan gaan geven dat er sprake is van de aanwezigheid van 14 stoffen die de veroorzaker zijn van voedselallergie en -intolerantie. Denk aan pinda's, noten, gluten, lactose etc. De mensen in de zaal vroegen zich af hoe dit dan zou moeten gebeuren.

De derde ging over een onderzoek naar de beleving over je kansen om oud te worden. Veel mensen gaven aan bang te zijn om ziek te worden van eten, sterker nog dat het voedsel zal bijdragen aan overlijden (EHEC, Salmonella etc.). Uit statistisch onderzoek blijkt echter dat het krijgen van bv een verkeersongeluk, kanker door roken of overmatig alcohol vele malen groter is. De consument ervaart dit echter niet zo. Daar maakt de media ook dankbaar gebruik van.

Na deze erg lange dag konden we ons aankleden voor het Gala diner. De mannen keurig in pak en de dames in gala of mooie jurken. De avond werd voorzien van muziek en een optreden van een buikspreker.

De derde dag stond in het teken van de podium discussie. Na een geslaagd symposium konden we in de loop van de middag weer huiswaarts keren. Het was weer de moeite waard, jammer van het slechte weer van Berlijn hebben we weinig gezien dus de volgende keer toch maar een dagje er aan vastknopen.

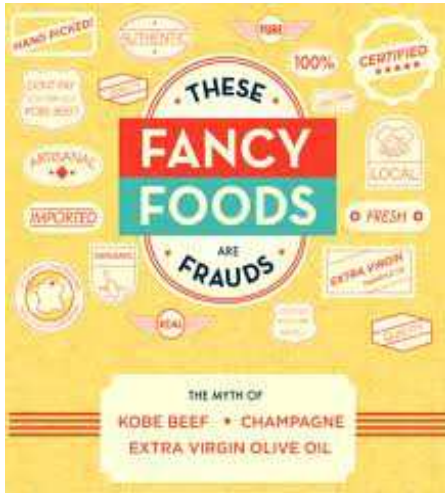
Lieneke

EU maakt zich zorgen om fraude met levensmiddelen

Paardenvlees in plaats van rundvlees, niet traceerbare levensmiddelenstromen, strooizout in plaats van keuzenzout, kooi-eieren in plaats van Bio-eieren, bedorven vlees verwerkt in vleesproducten en vals gebruik van herkomstbenamingen op beschermde producten: de toename van fraude met levensmiddelen hebben het Europees Parlement ertoe gebracht aanvullende wetgeving te vragen.

De Europese landen moeten meer de handen in elkaar slaan en beter samenwerken en daarbij waar nodig ook Europol inschakelen. Dat is het standpunt van een werkgroep van het Europees Parlement aldus een rapport van de hand van het Nederlandse EP-lid Esther de Lange namens de werkgroep van EPers die zitting hebben in de commissie Milieubeheer, volksgezondheid en

voedselveiligheid. Het parlement maakt zich zorgen om de aanzwellende hoeveelheid signalen over de fraude die een structurele zwakte in de keten lijkt aan te tonen.

In het rapport legt de commissie een grotere bandbreedte vast als het gaat om bedrog, zoals het verwisselen van duurdere ingrediënten voor goedkope van mindere kwaliteit, het fout vermelden van diersoorten, valse informatie geven over de inhoud, het verkopen van gewone levensmiddelen als BIO of EKO levensmiddel, kweekvis verkopen als wilde vangst, of het verwisselen van duurdere vissoorten voor goedkopere etc. In een opgestelde lijst van producten die gevoelig zijn voor fraude staan ondermeer: olijfolie, vlees en vis, biologische producten, tarwe en rijst, honing, koffie en thee, wijn, vruchtensappen en melk.

Hoge winsten met weinig risico

Als reden voor de toename van voedsel fraude noemt de Lange ondermeer de hoge winsten die er mee te behalen zijn, zonder echte risico's en zonder dat het snel ontdekt wordt door de autoriteiten van de lidstaten. De straffen zijn gering, en verschillen enorm per lidstaat. Daarbij de financiële perikelen die het bedrijfsleven raakt, het verminderen van capaciteit bij de verantwoordelijke autoriteiten en de druk van bedrijven naar leveranciers om steeds maar weer goedkoper te moeten fabriceren en te leveren.

Ondanks dat de EU na het paardenvlees schandaal al maatregelen heeft genomen, vraagt de werkgroep de Commissie de controles nog meer op te voeren, specifiek gericht op signalen van fraude met levensmiddelen. Tevens moet het begrip "fraude" beter worden gedefinieerd aldus het rapport, nu komt men in sommige landen bij de rechter weg omdat men alleen kan uitgaan van verkeerd etiketteren in plaats van het zwaardere frauderen.

Ook moet de EU commissie (DG-SANCO) die consumentenbescherming in de portefeuille heeft versterkt worden, en zou een systeem van erkenningsnummers op verpakkingen moeten worden ingevoerd, aldus het rapport.

Naast verplichtingen voor de ondernemer om te melden wanneer een product mogelijk gevaarlijk of niet geschikt is voor de consument zou ook fraude met levensmiddelen door ondernemers verplicht moeten worden gemeld, wanneer een ondernemer hiervan een vermoeden zou hebben.

De insteek hiermee is ook dat men dan dus omschakelt van controle naar opsporing en straffen dus zouden moeten worden opgenomen in strafrecht ipv wetgeving zoals de Warenwet. Bij veroordeling kan dan ook gebruik worden gemaakt van zwaardere straffen en van ontneming van gemaakte winst. Bij herhaling kan dan de registratie worden ingetrokken zodat een bedrijf niet mee kan verhandelen.

En hoewel het gevaar voor de consument misschien gering kan worden genoemd, het vertrouwen van de consument moet beter worden beschermd, aldus de Lange in het rapport.

Het rapport geeft een duidelijke aanwijzing, namelijk dat de EU wetgeving inzake voedsel erg versnipperd is en niet zodanig robuust dat fraude kan worden voorkomen.